

Resultat skal kunne opnaas. Bestemmelsen maa ses i Sammenhæng med Forslagets § 8, hvor der fra denne Paragrafs Hovedregel om Fradrag i Slutformuen af efter Statskattelovens § 12, Nr. 2, formueskattepligtige Rentenydelseskapitaler positivt undtages Kapitaler, der er bortskænket med Forbehold af Rentenydelse.

Med Hensyn til Livsforsikringsudgifter synes en Formodning om Skatteomgaaelseshensigt at kunne opstilles, naar det drejer sig om i Stigningsperioden foretagne ekstraordinære Kapitalindskud eller om i Stigningsperioden tegnede Forsikringer med ekstraordinær kort Præmiebetalingsperiode, alt for saa vidt Talen er om Kapitalforsikringer, hvorover den afgiftspligtige selv eller hans Ægtefælle er raadige paa Sluttidspunktet. Ogsaa her har man ment at maatte sætte en Undergrænse for det Udgiftsbeløb, der i afgiftsmæssig Henseende skal henregnes til Slutformuen, og har i saa Henseende skønnet en samlet Udgiftssum af 20 000 Kr. for hele Stigningsperioden som passende.

Paa samme Maade har man anset det for rimeligt at foreslaa en Bestemmelse om, at større Beløb, der i Stigningsperioden er investeret i ikke-formueskattepligtigt Løsøre, i hvert Fald naar det drejer sig om Investeringer udover en vis rimelig Grænse (10 000 Kr. er her foreslaaet), bør tillægges Slutformuen.

Til § 7.

Bestemmelserne tager Sigte paa ved Beregningen af den afgiftspligtige Formueforøgelse at borteliminere den Formueforøgelse, der fremkommer ved, at Kapitalværdien af en den afgiftspligtige paa Basis-tidspunktet paahvilende Forpligtelse til en ophørende Ydelse (Aftægtsydelse eller lign. i Stigningsperioden er bortfaldet, f. Eks. ved den berettigedes Død eller mod Ydelsen af et kapitaliseret Vederlag, eller paa normal Maade er formindsket ved Ophørstidspunktets Fremrykning. En paa denne Maade opstaaet Formueforøgelse bør formentlig paa samme Maade som de i § 9 omhandlede Formueforøgelser friholdes for Formuestigningsbeskatningen.

Til § 8.

Ved Beregningen af den afgiftspligtige Formuestigning har man ment helt at burde bortse fra saadanne baandlagte Kapitaler, med Hensyn til hvilke den afgiftspligtige alene har en Rentenydelsesret, men ikke nogen Ejendomsret, selv om den afgiftspligtige i Medfør af Særbestemmelserne i Statskattelovens § 12, Nr. 2, skal medregne en saa-

dan Kapital ved Opgørelsen af sin skattepligtige Formue. Rent bortset fra, at Stigningen paa saadanne Kapitaler i Almindelighed vil være begrænset til Kursstigningen paa de Effekter, hvori Kapitalen er anbragt, og at denne Stigning oftest vil blive opslugt af Fradraget efter Forslagets § 17, saa omfatter Formueskattepligten efter Statsskattelovens nævnte Bestemmelser kun visse af de baandlagte Kapitaler. De Kriterier, der bestemmer disse Kapitalers Formueskattepligt, er fastsat efter Hensyn, der bortset fra Kapitaler, der er bortskænket af Rentenyderen selv med Forbehold af Rentenydelsen, og hvorom henvises til Bemærkningerne til § 6, ikke synes at kunne være afgørende for, om Stigningen paa saadanne Kapitaler bør indtages under den heromhandlede Beskatning. Tillige skønnes det at være uheldigt, om Formuestigningen paa disse Kapitaler skulde beskattes under Sammenlægning med Stigningen paa Rentenyderens egentlige Formue, idet dennes Størrelse og Vækst derved bliver medbestemmende for Omfanget af den Beskatning, der vilde ramme den baandlagte Kapital. Da Stigningsafgiften i det Omfang, hvori den vedrører den baandlagte Kapital, givetvis af Rentenyderen maatte kunne forlanges udredet af Kapitalen, vilde det Indgreb, som Kapitalejeren maatte taale, derved blive bestemt af et ham saa uvedkommende og saa tilfældigt Moment som Størrelsen af den aktuelle Rentenyders Formue og Stigningen paa denne.

Under disse Omstændigheder har man fundet det rettest at renoncere paa Formuestigningsafgift af de heromhandlede Kapitaler, hvorved bemærkes, at dette Afkald som foran nævnt neppe kan antages at have nogen større fiskal Betydning.

Til § 9.

Paragraffen omhandler en Række Formueforøgelser, der, for saa vidt de er indtraadt i Stigningsperioden, vil være at fradrage ved Opgørelsen af Slutformuen ud fra den Begrundelse, at de efter deres Art utvetydigt savner enhver Forbindelse med Krigskonjunkturerne.

Det drejer sig i første Række om Arv. Naar Forslaget her undtager Arv hidrørende fra den med den afgiftspligtige paa Basis-tidspunktet eller senere sambeskattede Hustrus Andel i Fællesboet, hænger dette sammen med Bestemmelserne i Forslagets § 15, Stk. 1, 2) og 3), hvorefter Hustruens Andel i Fællesboet paa Basis-tidspunktet eller de af hende ved Ægteskabets senere Indgaaelse i Fællesboet indbragte Midler vil blive med-